

który uzyskał charakter obowiązkowy wskutek decyzji władz publicznych na wniosek reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracobiorców określonego sektora gospodarki, ustanawiający członkostwo w jednej instytucji wyznaczonej w celu zarządzania dodatkowym systemem ubezpieczenia zdrowotnego, bez żadnej możliwości zwolnienia przedsiębiorstw z tego sektora z obowiązku członkostwa, są zgodne z postanowieniami art. 81 WE i art. 82 WE, czy też ich charakter powoduje, że wyznaczona instytucja ubezpieczeniowa nadużywa swojej pozycji dominującej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 10 listopada 2009 r. — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS przeciwko Président de l'Autorité de la Concurrence i Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Sprawa C-439/09)

(2010/C 24/49)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Strona pozwana: Président de l'Autorité de la Concurrence i Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Pytanie prejudycjalne

Czy ogólny i bezwzględny zakaz sprzedaży przez internet ostatecznym użytkownikom produktów objętych umową, nałożony przez dostawcę na autoryzowanych dystrybutorów w ramach sieci selektywnej dystrybucji, rzeczywiście stanowi zasadnicze ograniczenie [formę kwalifikowaną ograniczenia] konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 81 ust. 1 traktatu WE, które nie może zostać objęte wyłączeniami grupowymi przewidzianymi przez rozporządzenie nr 2790/1999⁽¹⁾, ale może ewentualnie zostać objęte wyłączeniem indywidualnym na podstawie art. 81 ust. 3 traktatu WE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, p. 21).

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-441/09)

(2010/C 24/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Skarżąca zwraca się do Trybunału o:

— stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 96 i 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ poprzez stosowanie obniżonej stawki podatku obrotowego do przywozowi oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia określonych zwierząt żywych, w szczególności koni, które nie są wykorzystywane do wytwarzania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że austriackie przepisy o podatku obrotowym naruszają art. 96 i 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w ten sposób, że dostawy określonych zwierząt żywych (w szczególności koni) objęte są obniżoną stawką podatku obrotowego także wówczas, gdy zwierzęta te nie są nie są przeznaczone do wytwarzania środków spożywczych.

Pojęcie „żywe zwierzęta” zawarte w pkt 1 załącznika III do dyrektywy o wspólnym systemie podatku od wartości dodanej nie stanowi — zdaniem Komisji — samodzielnej kategorii, lecz obejmuje wyłącznie te zwierzęta, które zazwyczaj przeznaczone są do wytwarzania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. Wykładnię tę potwierdza brzmienie przepisu w wersji hiszpańskiej, francuskiej, angielskiej, włoskiej, niderlandzkiej, portugalskiej jak również szwedzkiej. Ponadto z uwagi na fakt, iż przepis ten ma charakter wyjątku, podlega on — zgodnie z utrwalonym orzecznictwem — wykładni ścisłej.

W szczególności w odniesieniu do zwierząt należących do rodziny koniowatych na pierwszy plan jednoznacznie wysuwa się ich wykorzystanie w charakterze zwierząt pociągowych oraz wierzchowców (a nie w charakterze środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta).

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).